

እነ አለም ዘጠኝ

እነ አለም ዘጠኝ እነ ትውልድ ጤፍ፣
የሃገሪን ባንዲራ ሲቆርጡ ሲሰፉ፣
ሲቀዱ ሲጥፉ፣
መልኳን አሻግርጉረው፣
ክብሯን አጭበርብረው፣
ዘጠኝ ቦታ ቆርጠው ሃገሪን አጠፉ፣

በጎጥ ልክፍታቸው በጎሳ ሸንሸነው ልዩነት ለፈፉ፣
የዘር ፈረስ ጭነው ነፍጥ እየሰበቁ፣ ልጆቻን ቀጠፉ።

እነ አለም ዘጠኝ እነ ሃገር ለምኔ፣
የህጻናቱን እንባ የባልቴቷን ወይኔ፣
የአዛውንቱን ምሬት እሪታና መጥኔ፣
የደሃውን ስደት ረሃብና ጠኔ፣

በጥብጠው ደቁሰው በእንባ እያማሰሉ፣
ሀብረ ቀለም ፈጥረው ባንዲራ ሲሰሉ፣
ጎሳ ሲቀልሱ ብሄር ሲቀይሱ፣
ልዩነት ሲምሱ አንድነት ሲያፈርሱ፣
ዘመኑ ባተና እስራው ምእት አልፎ ዛሬ ላይ ደረሱ።
ሁሌ እንደጨፈሩ ሁሌ እንደደነሱ ሁሌ እንደነገሱ።

እነ አለም ዘጠኝ እነ ምርጫ ጠሩ፣
ዴሞክራሲ እያሉ ወግን ሲያሳምሩ፣
ምርጫና ጥይትን ባንድ ላይ ሲያዘምሩ፣
ኮሮጆ ገልብጠው እየመዘበሩ፣
ከስልጣን ተጣብቀው እዛው ደርቀው ቀሩ።
እነ አለም ዘጠኝ እነ አባ ሸብሩ፣
ሰው በተስፋ ላይኖር በገዛ ሃገሩ፣
ከቀዬው ሲነቅሉት ከሃገር ሲያባርሩ፣
በህግ ሲጫወቱ ፍትህን ሲሸሩ፣
የልማትን መዝሙር ሰርክ እየዘመሩ፣
ሀዘቡን አደህይተው እነሱ ሲከብሩ፣
ኖረው ሳይማሩ ወይ ሳይመከሩ፣
እንደዚሁ ቀሩ።

እነ አለም ዘጠኝ እነ ልማት ብርቁ፣
በሌለ ሰማይ ላይ ከዋክብት ሲያደምቁ፣
በባዶ ህዋ ላይ ጸሃይን ሲያሰርቁ፣
ተስፋን ሲሰንቁ፣
ከእውነት ከሃቅ ጋር ሳይተዋወቁ፣
ወሬ ብቻ ሆነው መስማት ተሰኗቸው አመታት ዘለቁ።

እነ አለም ዘጠኝ እነ አባ ምትኩ፤
ስልጣንን ርስት አርገው እየተተካኩ፤
በእኩይ አላማቸው ትውልድን ሲያውኩ፤

ዱላና ጠመንጃ እየተቀባበሉ፤
ስልጣን ላይ ሊከርሙ ዙፋን ላይ ሊበቅሉ፤
በዴሞክራሲ ስም ተገዝተው ማሉ።

እነ አለም ዘጠኝ እነ ረሃብ ሰንቁ፤
ሃገር እንዳወኩ ህዝብን እንደናቁ፤
በብዙሃን እንባ እንደተጠመቁ፤
ዘመን ተሻገሩ አመታት ዘለቁ።

እነሱና ህዝቡ ሳይገጥም ኮከባቸው፤
ላይሰሙ ደንቁረው በገዛ ድምጻቸው፤
ረሃብ ሲጠራ የልማት ቋንቋቸው፤
ጠኔን ሲያክለፈልፍ የእድገት ዲስኩራቸው፤
ይኸው ዛሬም አሉ ሸፍጥ ተጠናውቷቸው
ዕብሪት ነግሶባቸው።
ግና እነዚህ ሰዎች እስቲ እንጠይቃቸው፤
ምን አይነት ቆሌ ነው የሰፈረባቸው፤

ከእውነት አጣልቶ ከህዝብ ለያይቶ፤
እንዲህ የሚያስጎራቸው።
በጥላቻ ሞልቶ በዘር አጠልሹቶ፤
ንቀት ማዋረድን የሚያቀረሻቸው።

ከያ.በ / መስከረም 2005 kiyakido@yahoo.com